

JOHANNI HENRICO.

Filiolo multi delicii & exspectationis.

NOBILISSIMI atque CONSULTISSIMI

DOMINI

JOHANNIS

Baumgartens/

Secretarij de Curia Thoruniensi optime
meriti,

Ipsa die Exequiarum

Anno M. DCC. die 26. Novembr.

monumentum doloris & honoris posuit

Quadriga Thoruniensium.

E Chalcographeo Thoruniensium.

C 57.

UT tener occumbit curvo flos tactus
aratro,
Immatura perit grandine quassa seges.
Mors fera BAUMGARTI rapuit florentibus
annis
Invida nunc Natum, sic tulit ante diem.
Vix sibi jam primo vernabat flore juvenus,
Dum rupit vitam mors violenta suam.
O duram Lachesis! quod nunc rapis, heu
brevis est flos,
Qui poterat Patriæ, tum Patris, esse decus,
Quid fraudare juvat primæ lanuginis annos,
Et celeri mortis facta ciere manu!
Parcere te decuit, viridi florentibus ævo,
Ingenii meritis gratia si qua foret.
Sed quid ego variis Manes infesto querelis,
Incusans subitæ facta severa necis?
Nulli certus adest hominum status omnibus
horis,
Omnia victricis sub juga mortis eunt.
Non vita æternum, non est fortuna perennis,
Mors semper rapido captat avara pede.
Heu! nihil est ullis Parcas urgere querelis,
Reiiciunt furda quaslibet aure preces.
O quoties, multos sibi qui promiserat annos,
Illiu

Illius in primo flore juventa perit.
Ne doleas ergo nimium mala fata JOHAN-
NIS,

Non periit siquidem, præiit ille modo.
In studiis omnes progressus fecit, Olympi
Dum factus Civis, dogmata cuncta sciet.
Dogmata cuncta sciet Natus, quia Doctor in
arce

Coeli, CHRISTUS, eum dogmata cuncta
docet.

Non est, ut fugiat pravos crassosq; sodales,
Qui teneram mentem dedecorare valent.
Mundi delicias ridet, super astra locatus,
Quem totus mundus non revocare potest.
Ergo piam requiem Nato concede rogaque,
Ut tumulo avito molliter ossa cubent-

Condolens apposuit

Georgius Henricus Wachschlager.

Hic iacet ingenuæ frontis formæque venustæ,
Baumerat. delictum Patris, Matrisque colendæ
Majorum genio placuit, veneranda venustas,
Seriùs huic gestus fuit & matura loquela,
Splendorem generis decerpserat ille *Iohannes*,
Vix mundi novus hospes erat, vitæque caducæ;
Atrigerat tenero pede *Baumgart*, limina terræ,
Formosus Juvenis, solamen dulce Parentum.
En Patris Matrisque amor & supremá voluptas!
Mater quem genuit deplorat chara Thoruna,
Iam spes filioli collapsa est, cujus ab annis,
Sit licet exiguis, crescebat gloria major,

Egre-

Egregias de se spargebat nominis auras,
Sed flos mature curvata est falce resectus
Et nostris oculis erepta est chara propago,
Est puer ostensus, *Genitor*, tibi tempore certo
Æternis modo sed seclis est traditus ille.
Parce, Parens, lacrimis, nec longo incumbere dolori,
Maturum cecidit senium, flos iste Iuventæ.

*Dolenti calamo & animo posuit.
Michael Wachschlager.*

Belle puer, vultus purâ cui purior undâ,
Tam citò te mundo mors inopina rapit?
Cur linqvis gemitum misero lacrimasque Parenti,
Pro quibus heu! tristis nunc tibi dat tumulum?
Sic capitur primo Phœbi tirunculus ævo,
Carpitur atque suum flosculus ante diem.
Majores igitur subitam ne plangite mortem,
Dum nondum fructus protulit ipse suos;
Linqvit Vos, mœsti, lacrumarum fluctibus udis,
Ast capit in cœlo gaudia mille sibi,
Hunc Deus ac Olitor Paradisi sevit in horto,
Arbor tunc ejus nobilis esse cluit.
Cresce, vige, flore, fructus fer, fertilis arbor,
Te Deus in que suo crescere servet agro.
Nam quia Tu florens matura es morte peremptus,
In domibus superis arbor ut alta vige.

Condolens f.

A. A.

CUM voluit tua mens alios hâbitare Penates,
Te nova mox sequitur tristitiæque nota,
Filiolum siquidem perdis, qui dignus in orbe
Nestorios fuerat vivere rite dies.
Gaudia sic nova, sic præcox rapit anxius angor,
Abscondit plures mœstitiæque modos,
Non mirum: Natus quia prisca occupat ædes,
Atque novis Dominum sedibus esse finit.

condolens f. Antonius Giring.

ms. 1130 Dp

hyst. 321. 40